Woensdag 17 Mei 1944 — DAGBLAD — 61ste Jaargang No. 4209

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.
telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I.
Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14. Oranjestad: tel. 38.

Pignataro in Italië genomen.

Geallieerde overeenkomst met Nederland, België en Noorwegen over bestuur in bevrijde gebieden getekend.

Suspensie van Orlemanski opgeheven.

240 Ton bommen op Jaluit in de Marshall-groep.

NEDERLAND TEKENT OVEREENKOMST.

De Nederlandse regering zal de volle grondwettelijke verantwoordelijkheid voor het burgerlijk bestuur op zich nemen zodra de militaire toestand dit toelaat na de bevrijding. Een verklaring dienaangaande werd gelijktijdig te Londen en te Washington bekendgemaakt. De bekendmaking luidt: „Overeenkomsten, in dezelfde termen opgesteld, zijn vandaag (Dinsdag) gesloten door de Verenigde Staten van Noord-Amerika en het Verenigde Koninkrijk met de Nederlandse regering betreffende te maken regelingen voor de civiele administratie en de jurisdictie op Nederlands grondgebied wanneer dit door een Geallieerd expeditieleger onder de opperste leiding van een Geallieerd Bevelhebber bevrijd zal zijn. Deze overeenkomsten zijn uitsluitend als van tijdelijke en practische aard bedoeld. Zij moeten de taak verlichten van het Geallieerde opperbevel en het algemeen belang die- [illegible] van de Duitsers uit het Geallieerde gebied en de eindoverwinning der Geallieerden over Duitsland. De overeenkomsten erkennen, dat het Geallieerde opperbevel de facto gedurende de eerste of militaire phase der bevrijding van Nederland de opperste verantwoordelijkheid en autoriteit over de burgerlijke overheid geniet wanneer de militaire toestand dit nodig maakt. Vastgesteld is, dat zodra de militaire toestand dit toelaat, de Nederlandse regering de volle grondwettelijke verantwoording op zich zal nemen wat betreft de civiele administratie, in die zin echter dat speciale faciliteiten, die de Geallieerde troepen op Nederlands gebied vragen, verleend zullen worden voor de voortzetting van de oorlog tot het einde. De Sovjet-regering is geraadpleegd over deze verdragen en heeft haar goedkeuring er aan gehecht."

Omtrent het tekenen der overeenkomst tussen de Nederlandse regering te Londen en de Britse en Noordamerikaanse regeringen vernemen wij nog:

De eerste overeenkomst werd getekend door Anthony Eden en minister van Kleffens, de tweede door minister van Lidth de Jeude en generaal Eisenhower; gelijkwaardige overeenkomsten zijn ook met Noorwegen en België gesloten.

De overeenkomst met Noorwegen werd ook door Rusland ondertekend. Aneta's diplomatieke correspondent wijst er op, dat de overeenkomsten van tijdelijke aard zijn en niet in het minst de souvereiniteit aantasten van de Nederlandse regering. Zij hebben alleen betrekking op het gebied in Europa. De bedoeling is een spoedige verdrijving van de Duitsers te bevorderen en dus ook de eindoverwinning. Volgens een reeds vroeger verschenen Koninklijk Besluit zal de staat van beleg worden afgekondigd telkens als een deel van het grondgebied bevrijd is, omdat er rekening mee dient gehouden te worden, dat er nog gevochten wordt in Nederand en het noodzakelijk is dat er orde heerse in de gebieden, waar krijgsverrichtingen plaats hebben. Deze periode zal echter zo kort mogelijk worden gemaakt en waarschijnlijk eindigen zodra de Opperbevelhebber der Geallieerde troepen deze phase van gevechten als geëindigd beschouwt en de Nederlandse regering dienovereenkomstig verwittigt, dat zij het burgerlijk gezag in handen kan nemen. Intussen zal de Opperbevelhebber echter reeds gebruik maken van de voorlichting en het advies, dat hem verstrekt zal worden door het Nederlands Militair Gezag, dat als bemiddelaar zal optreden tussen de geallieerde militaire autoriteiten en de locale Nederlandse autoriteiten.

DE NOORSE TERUGKEERPLANNEN.

Wat de Noorse regering na haar terugkeer doen zal.

Evenals Nederland heeft ook Noorwegen thans vastere plannen gemaakt met het oog op de terugkeer na de bevrijding. Zijne Majesteit Koning Haakon VII zal terugkeren zodra er een klein stuk van Noorwegens grondgebied is bevrijd. Hij zal niet wachten op de bevrijding van het gehele land. Terstond zal dan begonnen worden met de uitvoering van een plan van wederopbouw, welke een tijdperk van 12 maanden zal omvatten [de Nederlandse regering heeft zich nimmer uitgelaten over de tijd welke zij meent nodig te zullen hebben voor de wederopbouw — Red.].

De Noorse bronnen in Londen maakten bekend, dat Noorwegens na-oorlogse staathuishoudkundige, burgerlijke en rechtskundige administratie uitgewerkt is tot in de kleinste biezonderheden. Dit geschiedde in een tijdsverloop van twee jaren, tijdens welke regelmatige besprekingen werden gevoerd tussen de Noorse regering te Londen en vertegenwoordigers van de Noorse industrie. Hierbij waren aanwezig vertegenwoordigers van de mijnbouw, textielnijverheid, visserij enz., die tersluiks op en neer reisden tussen Noorwegen en Londen.

De voornaamste punten zijn:

1. Twaalf-duizend Noren, die thans in Zweden hiervoor geoefend worden, zullen de politiële betrekkingen waarnemen, zodra het gebied bevrijd wordt. Dit met het oog erop om massamoord op quislings te voorkomen.

2. Hiertoe thans reeds aangewezen ambtenaren zullen het bestuur des lands aanvaarden, zodra de kans daartoe is.

3. Reeds aangewezen rechters zullen de gerechtshoven heropenen en de vervolging instellen tegen quislings en andere verraders.

4. Op de tweede dag na de bevrijding zullen alle kranten weer mogen verschijnen naar een hiertoe opgemaakt plan.

5. De buitenlandse handel zal hervat worden, zodra de mogelijkheid hiertoe in het betrokken buitenland er is. Een nieuwe Noors-Zweedse handelsovereenkomst is in voorbereiding. 60.000 Ton graan is van Canada aangekocht.

6. Er is een overeenkomst gemaakt tussen de regering en de Noorse vakverenigingen, betreffende alle arbeidsvraagstukken. Deze overeenkomst zal terstond in werking treden.

7. Zweden zal, aan de hand van een reeds afgesloten contract, gereedschappen, staal en ijzer leveren, teneinde de fabrieken terstond op productie-basis te stellen.

8. De walvisvaart en de visserij-bedrijven zullen zo spoedig mogelijk heropend worden, in verband waarmede thans internationale regelingen in voorbereiding zijn (Londen, Times).

PROVISIONELE REGERING?

Groot Britannië en de Verenigde Staten toonden nog geen neiging om het adres van Generaal De Gaulle's organisatie van Frans Comité voor de Nationale Bevrijding te wijzigen tot „provisionele regering van de Franse republiek", gelijk in Algiers door de Raad van Advies voorgesteld. Elke beslissing over een formele verandering zal moeten wachten op een verzoek van de Franse groep en het is waarschijnlijk, dat het zeer nauwkeurig zal worden bestudeerd om de graad van erkenning vast te stellen. Niettegenstaande het ontbreken van enige officiële verklaring wordt aangenomen, dat Londen en Washington de overeenkomst tussen Generaal Clark en wijlen Admiraal Jean Darlan als wettig beschouwen. (Generaal De Gaulle verklaarde in Algiers, dat deze overeenkomst door Frankrijk als krachteloos wordt beschouwd). Naar vernomen wordt vinden evenwel besprekingen met betrekking tot een wijziging ervan reeds maandenlang plaats tussen de drie partijen (Londen, (AP) 16.5).

CHAOS IN ITALIE.

Thomas Hawkins seint uit Bern:

Gemeld wordt, dat de Geallieerde aanval op de Gustav-linie samen met de bombardementen, de sabotage der patriotten en de onderbroken voedsellevering Italië in de grootste chaos hebben geworpen, sedert de dagen na Mussolini's afzetting.

Zwitserse berichten van de grens zeiden, dat op zijn minst 500.000 Italianen uit de Zuidelijke oorlogszone vluchten en Rome binnentrekken dat al een woningtekort heeft en 200.000 personen, uit hun woningen zijn gebombardeerd. Er bestaan practisch geen spoorwegverbindingen van Florence naar het Zuiden — aldus de berichten — en het is onmogelijk om de vluchtelingen verder door te sturen naar het Noorden. Slechts vrachtauto's en vliegtuigen zijn beschikbaar om het voedsel naar het Zuiden te vervoeren.

De berichten van de grens zeiden, dat de Italiaanse patriotten, wier aantal toeneemt, een reeks overvallen hebben gedaan samen met de Geallieerde aanval op de Gustav-linie. Een open gevecht tussen fascisten en anti-fascisten wordt gemeld uit Noord-Italië. Het Zwitsers Telegraafagentschap noemde de volgende biezonderheden in een bericht uit Chiasso: Een groep patriotten verscheen bij een klein dorp in de Apennijnen en vroeg om amnestie onder het besluit van Mussolini.

Toen de politie arriveerde om hen te inspecteren trokken de patriotten revolvers en schoten zij twee politiemannen neer waarop zij vluchtten. Saboteurs hebben de pakhuizen van een grote bouwmaatschappij in brand gestoken te [illegible] Patriotten doodden een fascistischen luitenant die weigerde zijn wapenen neer te leggen nabij Gallarate. Na de telefoon- en telegraafkabels doorgesneden te hebben omsingelden de patriotten de Carabinieri in Piscenza en werd een bitter gevecht geleverd met grote verliezen aan beide zijden. Een communiqué van het Comité van het Nationaal Verzet zeide, dat er open gevechten plaats vonden in Lombardije, Piedmont en Toscano. Berichten van Rome schilderden de stad af als kalm, waarbij de burgers hopen dat zij niet in het strijdgewoel zullen geraken. De Wehrmacht zou gemotoriseerde troepen op de wegen buiten de Eeuwige Stad voortbewegen (Bern, (AP) 16.5).

OVER DE ITALIAANSE STRIJD.

De Geallieerde verliezen in het nieuwe offensief in Italië zijn „minder geweest dan wij verwacht hadden", verklaarde een lid van Generaal Harold Alexander Staf.

In een overzicht van de voortgang in de nieuwe opmars had de zegsman speciale lof voor de Franse imperiale troepen. Ook zeide hij, dat het commando „zeer tevreden" is over het werk der Geallieerde vliegers, die patrouillevluchten uitvoerden boven het gevechtsgebied of met gevechtsbommenwerpers bombardementen uitvoerden om kanonstellingen en andere obstakels buiten gevecht te stellen in opdracht van orders, die door de waarnemers op de grond per radio gegeven worden.

De zegsman verklaarde ook, dat het duidelijk moet zijn, dat de troepen van het vijfde leger binnen de volgende dagen niet zo snel zullen kunnen vorderen als in de eerste vijf dagen van de campagne. Hij legde de nadruk op de grote moeilijkheden, welke geboden worden door het terrein in het aanvoeren van kanonnen, ammunitie en voorraden naar de nieuwe stellingen. Hij zeide, dat de beheersing van de Formiaweg van grote hulp zal zijn, doch wees erop, dat de bruggen moeten worden hersteld voordat enig groot voordeel geboekt kan worden.

De Noordamerikaanse en Franse troepen — zeide hij — rekenen thans af met de achterste stellingen van het Westelijk deel der Gustav-linie en hebben de Hitler-linie nog niet bereikt, welke hij beschreef als bestaande uit gereedgemaakte stalen kazematten, welke nog met gewapend beton versterkt zijn. Deze lijn is vastgemaakt aan de heuvel 593 nabij Cassino, het toneel van vele bittere gevechten. Vandaar loopt de linie ongeveer over Piedmonte, Acquino, Pontecorvo, de berg Doro en verder naar de zeekust. De zegsman weidde niet uit over de verliezen en gaf niet te kennen hoe groot de vijandelijke verliezen zijn. Hij zeide echter, dat de Duitse gevangenen steeds jonger schijnen. Enkelen die gevangen werden, waren blijkbaar versuft door het geweldige artillerievuur waarmede het offensief geopend werd.

De Franse elementen — zo zeide hij — begonnen de slag het langzaamst, maar brachten de gehele sector op wankelen toen zij de krachtig verdedigde berg Maio namen. Om de voorste stellingen van de Liri-vallei te nemen baanden sommige van deze troepen zich een weg van 28 kilometer om de heuvels en over de bergen heen. De zegsman merkte op, dat de verovering van de weg tussen Ausonia en Formia van grote hulp zal zijn in de bevoorrading der Noordamerikaanse en Franse troepen in hun opmars, maar hij zeide dat de weg smal is en bezaaid is met mijnen.

Het ontbreken aan paden in de heuvels waar de troepen van het 5e leger vechten, maken het bevoorradingsprobleem ook ingewikkelder. In het biezonder is het moeilijk de zware kanonnen aan te voeren (Napels, (AP) 16.5).

DUITSE VREES.

Een nieuw blijk van de Duitse vrees voor een Franse opstand wanneer de Geallieerden het tweede front openen wordt gezien in een order van de Franse autoriteiten (die ondergeschikt aan de Duitsers optreden) te Parijs, dat alle wapenen op 20 Mei moeten ingeleverd zijn. De doodstraf wordt gesteld voor degenen, die hieraan geen gevolg geven, aldus zeide de radio van Parijs (Londen, (AP) 16.5).

VERDERE VOORBEREIDINGEN.

James Long seint uit Londen:

Veldmaarschalk Erwin Rommel heeft — naar het schijnt — zijn laatste persoonlijke inspectie van de Westwal voltooid en volgens de radio van Oslo de meeste aandacht gewijd aan het schiereiland Cherbourg en Normandië waar de Duitsers de hoofdaanval zouden verwachten. Deze berichten, die in Zweden ontvangen worden, zeiden, dat de Geallieerden niet één invasie zullen ondernemen, doch zullen aanvallen op punten van Noorwegen tot de Golf van Biscaye met een eventuele aanval op Duitslands door duinen afgezette Noordwestelijke kust in een opmars naar Hamburg. De berichten zeiden echter, dat de uiteindelijke slag zal worden toegebracht over het Kanaal.

In Groot Britannië bestudeerden de dagbladlezers persfoto's met concentraties in Britse bases van Noordamerikaanse vaartuigen om tanks en troepen aan land te zetten.

Met de bekendmaking van een geheime vergadering van het Lagerhuis op Donderdag 18 Mei a.s. om over de volgende data van vergaderingen te spreken zeide Eden tot het Huis: „Wij gaan nogal buitengewone tijden tegemoet".

Met het oog op de onzekerheid van vervoermogelijkheid per trein in de toekomst heeft het Bestuur van de Nationale Arbeiders Partij de nationale bijeenkomsten uitgesteld „tot de omstandigheden het toelaten". De Kerk van Engeland heeft haar plannen voor een zomer-bijeenkomst afgelast (Londen, (AP) 16.5).

Het nieuws van vandaag.

De strijd in Italië gaat goed. Maar niet overal vorderen de Geallieerde strijdkrachten even hard. Aan de linkervleugel is men het verst vooruitgekomen en de Franse en Noordamerikaanse troepen zetten nog steeds de opmars voort volgens het officiële communiqué uit Napels. Tot de verschillende plaatsen die veroverd werden, behoort Pignatoro, op slechts 6½ kilometer van Cassino. Het achtste leger heeft zijn bruggehoofd over de Rapido nog meer uitgebreid, hoewel ten Noorden van Cassino de Geallieerde troepen geheel tot stilstand werden gebracht.

Dat was gisteren, doch het is niet bekend of intussen de toestand niet veranderd is omdat het Duitse communiqué van vandaag toegeeft, dat er een grote uitputtingsslag woedt en de Duitse troepen terugvallen. Generaal Alexander inspecteert op het ogenblik de Geallieerde strijdkrachten op het strandhoofd van Anzio. Deze zullen straks in actie moeten komen als de Hitlerlinie waarmede de Fransen reeds in contact zijn, is doorgebroken.

De luchtmacht in dit gebied voerde 1800 enkelvluchten uit. Voornamelijk heeft men het gemunt op de vijandelijke verbindingswegen en militaire doelen in het gevechtsgebied.

Er heerst een enorme chaos in Italië volgens berichten van de Zwitserse grens en honderdduizenden vluchtelingen uit het Zuiden stromen Rome binnen doch kunnen niet verder naar het Noorden omdat er geen vervoergelegenheid is.

Het Russisch front is nog even kalm, maar de Duitsers verwachten dat deze rust zeer spoedig ten einde zal komen. In het Westen zou Maarschalk Erwin Rommel ook een laatste inspectie van de Westwal beëindigd hebben. Het is niet definitief bekend wie er het bevel heeft over de Duitse strijdkrachten die de invasie zullen moeten tegengaan. De naam van Generaal von Rundstedt wordt ook genoemd. Intussen hebben de Verenigde Staten en Groot Britannië overeenkomsten over het bestuur in de bevrijde gebieden getekend met Nederland, België en Noorwegen.

De Russen keurden de overeenkomsten met Nederland en België goed, maar de overeenkomst met Noorwegen, dat heden zijn onafhankelijkheidsdag zou moeten vieren, werd mede ondertekend door de Sovjet Unie.

Over de conferentie der Premiers van het Britse Gemenebest welke thans ten einde is wordt het een en ander gezegd, maar pas morgen wordt een officiële bekendmaking verwacht.

DE RUSSISCH-POOLSE GRENS — II.

De grenzen die bestonden en welke gemaakt werden.

Polen te beroven van 41 percent van zijn grondgebied en 40 percent van zijn bevolking zou gelijk staan met het aan de slavernij en de ellende over te geven: en Polen als groot christelijk land uit de Europese samenleving te verwijderen zou gelijk staan met het bereiden van de weg voor een communistische stortvloed in West-Europa", aldus een rapport aan de N.C.W.C. over het Russisch-Poolse grensgeschil.

De Oostelijke grens tussen Rusland en Polen werd vastgesteld bij het Verdrag van Riga, door de twee regeringen ondertekend in 1921, en deze grensregeling, — eigenlijk een minnelijke schikking van Polens kant —, is herhaaldelijk bevestigd in een aantal verdragen tussen Rusland en Polen en in andere verdragen waarbij de Verenigde Staten en Groot Britannië partijen waren.

Deze gebieden werden weer het voorwerp van twist toen Rusland in overeenstemming met Duitsland en in strijd met zijn verdragen met Polen, het Poolse grondgebied binnenviel, wat de aanleiding vormde tot de huidige oorlog. De „Ribbentrop-Molotov Lijn" die toen getrokken werd tussen Rusland en Duitsland, laat volgens schatting 41,6% van het Poolse grondgebied en 40 percent van de bevolking aan de Russische kant.

Het Poolse grondgebied gewaarborgd.

Nu het steeds meer gaat blijken dat de Geallieerden als de overwinnaars uit de strijd zullen komen, wordt het ook steeds duidelijker dat Rusland deze gebieden als aan Rusland toebehorend zal opeisen en dit ondanks de bestaande verdragen tussen Rusland en Polen en ondanks het feit dat noch Polen zelf, noch Groot-Britannië, noch de Verenigde Staten, noch de andere landen, behalve Duitsland, Ruslands rechten op dit gebied of op een gedeelte daarvan hebben erkend.

Op 30 Juli 1941 tekende Ivan Maisky, Sovjet Ambassadeur, een overeenkomst met den Poolsen Premier, wijlen Generaal Sikorski op het Ministerie van Buitenlandse Zaken te Londen, in tegenwoordigheid van Eden, waarbij Rusland van zijn „de jure" aanspraak op het door hem bezette deel afzag.

Rusland verklaarde de overeenkomsten met Duitsland over territoriale quaesties nul en van gener waarde; het herstelde de diplomatieke betrekkingen met de Poolse regering, en stond zelfs toe dat er een Pools leger op Russisch gebied gevormd werd.

Diezelfde dag verklaarde Groot-Britannië dat het geen enkele verandering in het Poolse grondgebied na Augustus 1939 tot stand gekomen erkende.

Op 31 Juli 1941 verklaarde Summer Wells hetzelfde namens de Verenigde Staten.

Polen heeft nog een andere waarborg tegen zijn aanvallers in de Engels-Poolse Overeenkomst voor Wederzijdse Hulp... ...

Op 26 Mei 1942 werd er een vriendschapsverdrag gesloten tussen Groot-Britannië en Rusland, en in artikel 5 van dit verdrag verklaren de twee Mogendheden dat zij zouden handelen naar de volgende twee beginselen t.w.: „afzien van elke uitbreiding van haar grondgebied en van inmenging in de inwendige aangelegenheden van andere Staten".

Ook Rusland heeft de bepalingen van het Atlantisch Handvest aanvaard. Volgens artikel 2 en 3 van dit document, wensen de Verenigde Staten en Groot-Britannië „geen territoriale veranderingen die niet tot stand gebracht worden door de vrije, uitdrukkelijke wil van het betreffende land" en voorts „het herstel van de eigen regeringen, in de landen die door het geweld hiervan beroofd zijn geworden".

Op 24 Juni 1941 verklaarde Eden in het Lagerhuis, „Het Poolse volk zal zijn vrijheid herkrijgen. „Hier staan en blijven wij borg voor."

Het zal nu eenieder duidelijk zijn dat de aanspraak die de Sovjet Regering maakt op het Poolse grondgebied een schending is van de meest fundamentele beginselen van het Internationaal Recht en van alle verdragen die tussen de Sovjet Regering en de Poolse Regering gesloten zijn.

De betwiste gebieden.

In al deze betwiste gebieden vormt de bevolking een ethnologisch geheel. De Polen hebben er eeuwenlang gewoond en de Poolse cultuur overheerst er: vele van Polens beroemdste zonen komen uit die gebieden. Zelfs tijdens de Poolse Delingen gedurende de Duitse en Oostenrijkse overheersing bleef de Poolse cultuur behouden.

Bij het uitbreken van deze oorlog, toen Polen bloedend neer lag kwam Stalin het de genadeslag toebrengen. Hadde Stalin aan Hitler niet de verzekering gegeven dat hij geen overeenkomst zou aangaan met Engeland en dat hij Polen niet zou trachten te redden, dan was de wereld wellicht gespaard gebleven van deze alles vernielende oorlog. Eerst toen Rusland zelf aangevallen werd door zijn voormaligen vriend en medeplichtige, riep het tot de Geallieerden om hulp en sloot het een verbond met Engeland en de andere Verenigde Volken.

Rusland schendt de verdragen even gemakkelijk als het ze sluit. De plechtigste en heiligste verdragen met Polen werden verbroken, verdragen die voor „eeuwig" gesloten werden overleefden nauwelijks een kwart-eeuw. Het verdrag van Riga, het Protocol van 1929, het Verdrag van Parijs in 1923, het Non-Agressie Pact van 1932, het Protocol voor de Verlenging van het Non-Agressie Verdrag van 1934 en de buitengewoon spoedig gestorven Verdrag van 30 Juli 1941.

„De Sovjet bezetting van Polen is niet minder hard dan de Duitse bezetting", besluit het rapport, en Ruslands doel is klaarblijkelijk geweest de algehele onderwerping van het Poolse Volk."

Het Poolse vertrouwen.

Honderdduizenden Polen, Roethenen, Wit-Russen, Joden en Oekraïniërs zijn uit de Oostelijke Provinciën naar Midden-Azië of naar de Poolstreken gedeporteerd. En de deportaties werden op de wreedste wijze uitgevoerd: hele gezinnen werden uit hun huizen gesleurd zonder een voorafgaande waarschuwing en men stond ze slechts toe de allernoodzakelijkste dingen mee te nemen. Velen stierven reeds onderweg in de onverwarmde treinen en goederenwagens. Hun achtergelaten eigendommen werden geconfisqueerd. De overlevenden werden in strafkoloniën ondergebracht. Velen werden ook naar

(Wordt vervolgd op pag. 2).

Hemelvaart.

door
P. HYACINTH HERMANS.

„Gij steegt omhoog. Gij verbraakt de gevangenschap, Gij kreegt geschenken in mensen". Ps. LXVII 19.

Hij leidde hen dan naar buiten tot nabij Bethanië naar de top van de Berg der Olijven. Daar, waar Zijn lijden een aanvang had genomen, zou ook de glorie van Zijn hemelvaart plaats grijpen. In het aangezicht van de stad, die Hem vervloekt had en gekruisigd, die Zijn graf had bewaakt, en verschrikt was geworden door Zijn verrijzenis. De plaats van Zijn diepste vernedering, van waar Hij weggevoerd werd als een misdadiger door de soldaten, zou ook de plaats worden van Zijn verheerlijkte triumf.

Alle Apostelen en zeer vele leerlingen had Hij voor het laatst om zich heen verzameld.

Nu zou het toch zeker plaats grijpen, het grote moment, waarop de Apostelen altijd gewacht hadden; hun hart en geest waren ook nu weer vervuld van de grote allesbeheersende vraag: „Heer, is het nu, dat Gij het Koninkrijk voor Israël wederom gaat herstellen?"

Nog altijd hechtten de leerlingen alleen aan de menseheid van Christus, hun ogen, hun zinnen, waren er door begrensd, en met hun zinnen ook heel hun gedachte. Zo bevangen waren zij door de grootheid van den Mens, die in hun midden verkeerde, dat zij weinig dachten aan den God. Een aards geluk, een stoffelijk welzijn, in gezelschap van Jezus, daarheen ging aller wensen en verlangens.

Hadden de zonen van Salome niet gehoopt op de eerste plaatsen in Zijn Rijk?

Daarom zou nu eindelijk het plechtig ogenblik gekomen zijn, dat Hij het Koninkrijk voor Israël zou gaan herstellen?

Het was deze verwachting, welke Jezus van aller wezen las. En daarom begon Hij met te zeggen: „Het is niet uw zaak tijden of dagen te weten, die de Vader krachtens de Hem eigen oppermacht heeft vastgesteld. Maar gij zult kracht ontvangen als de Heilige Geest over u nederdaalt, en gij zult Mijn getuigen worden te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria, en tot het uiteinde der wereld."

Dit zouden ook de laatste woorden zijn, die Hij tot hen zou spreken, alvorens Hij hen nog eenmaal zou zegenen om dan ten hemel op te varen.

Deze gedachte moest den leerlingen nog eenmaal worden bijgebracht: het Rijk, dat Jezus bedoelde te stichten, zou niet van deze wereld zijn...... Jezus wenste een geestelijke en innerlijke vernieuwing, en om de grondslag te leggen van dit koninkrijk der zielen moest Hij hen allen optrekken en opheffen tot een vurige liefde tot God in de hemel.

„Om deze geestelijke hemelvaart voor hen mogelijk te maken" zegt de enige tijd geleden overleden Père Joret, „was de lichamelijke hemelvaart van den Meester noodzakelijk. Nu hun hart nog gevangen zat aan de bekoring van Zijn menselijke natuur, ging Jezus zich verbergen in God, om met Zich op te nemen al deze arme mensenzielen."

Hij had het hun in Zijn afscheidsrede zo nadrukkelijk betuigd: „Ik ga heen en tegelijk kom Ik tot u. Indien gij Mij bemindet, zoudt gij u verheugen, omdat Ik tot den Vader ga, want de Vader is groter dan Ik. En thans heb Ik het u gezegd vóór het geschied is, opdat ge wanneer het geschied is, geloven moogt."

„Ik ga heen, en tegelijk kom Ik tot u".

Neen, Hij zou de zijnen niet als wezen achterlaten, integendeel juist door Zijn hemelvaart zou Hij dichter tot hen komen.

Jezus' Hemelvaart moest de noodzakelijke voorwaarde worden van de geestelijke verbintenis, welke Hij voortaan met de Zijnen wilde onderhouden.

De Apostel Paulus heeft het later zo wel begrepen, toen hij tegenover de Corinthiërs getuigde: „Hebben wij Christus naar het vlees gekend, thans echter kennen wij Hem zó niet meer."

Voor Sint Paulus behoorde het aardse leven van Christus tot het verleden, het hemelse leven was nu aangevangen voor altijd, eeuwig.

Van het ogenblik van Zijn hemelvaart af zou Jezus bij ons blijven tot aan de voleinding der tijden.

Begon dit alles den Apostelen en leerlingen nu klaar te worden, terwijl zij daar voor de laatste ogenblikken om Hem vergaderd stonden op de Berg der Olijven?

Toen hief Jezus de handen op, zegende allen, die rondom Hem stonden, en Hij begon ten Hemel te varen, tot een wolk Hem aan hun blikken onttrok.

En Lucas besluit zijn evangelie met deze woorden: „En zij aanbaden Hem, en...... keerden met grote blijdschap naar Jeruzalem terug."

Nu voelden zij geen bedrukking meer, noch teleurstelling, maar zij kenden alleen een grote vreugde, ofschoon de Heer toch lichamelijk nu voor goed uit hun midden was weggenomen.

In de herinnering aan Jezus' Hemelvaart ligt voor ons allen de grote belofte.

„Ascendisti in altum", Gij steegt omhoog", had de koninklijke Profeet David Hem visionnair toegezongen, „cepisti captivitatem" Gij verbraakt de gevangenschap, „accepisti dona in hominibus", Gij krijgt geschenken in mensen."

Jezus' Godheid is altijd onveranderd gebleven, Haar grootheid kon niet verneerd worden, en daarom, zegt de Heilige Chrysostomus, is het niet Zijn Godheid, die op Hemelvaartsdag in glorie verheven wordt, want deze had nooit iets van haar natuurlijke waardigheid verloren. Maar Jezus' mensheid was veracht, verraden en geslagen, en deze werd nu op deze dag verheven en verheerlijkt, en als Jezus toen gekroond werd, dan is dat onze menselijke natuur, die gekroond werd en op de troon verheven. In Zijn hemelvaart bracht Jezus de eerstelingen der menselijke natuur naar de hemel.

Als bij het oude volk de eerstelingen van het veld als een offer aan God werden opgedragen, dan daalde Gods zegen over de akker. Zo heeft Jezus ook voor ons gedaan door Zijn mensheid aan God op te dragen en daardoor Gods zegen afgetrokken over het menselijk geslacht.

De schoonste en eerste vrucht der mensheid, dat was Jezus zelf.

Waar Jezus als voorloper voor ons de hemel is binnengegaan, zijn de poorten des hemels voor altijd voor de mensheid opengegaan. Door Zijn leerlingen getuigen te doen zijn van Zijn glorieuse hemelvaart heeft Hij hun de waarborg willen geven, dat de Hemel ook hen eenmaal wachtte. Vandaar de grote blijdschap, waarmede zij van de Berg der Olijven naar Jeruzalem terugkeerden. Zij hadden het nu zo wel begrepen, hun leven moest nu voortaan een voorbereiding zijn voor de hemel. Vandaar hun vreugde, die als een voorproef werd van die hemel.

Toen den uitverkoren Profeet Gods, den groten Elias door God was aangezegd, dat hij ten hemel zou worden opgenomen, sprak de Profeet tot zijn leerling Elizeus: „Vraag wat gij wilt, dat ik voor u doe, voordat ik van u word weggenomen?" En Elizeus zeide: „Ik vraag dat uw geest in dubbele mate over mij kome."

Elias antwoordde: „Gij vraagt iets heel moeilijks, maar deze genade zal u verleend worden, als gij mij ziet, wanneer ik ten hemel vaar."

De Apostelen en leerlingen hebben Jezus niet alleen ten hemel zien varen, zij hebben ook steeds de blik op de hemel gevestigd gehouden; met de eerste Christen martelaren als een Stephanus mochten zij getuigen: „Ik zie de hemelen geopend en Jezus gezeten aan de rechterhand des Vaders."

Het is door Christus dat hun harten opgetrokken en opgeheven werden naar God in de hemel. Hun leven en daarom ook het onze, moest als een durende hemelvaart worden.

Vandaar de schone getuigenis van Sint Paulus: „één ding doe ik: wat achter mij is vergetende en tot wat vóór is, mij uitstrekkende, jaag ik naar het doel, tot de kampprijs der hemelse roeping Gods in Christus Jezus". Jezus voer ten hemel, Hij brak onze gevangenschap. Hij brengt in de mensen Zijn geschenken mede voor God.

Dat is de grote en schone belofte van deze dag van Jezus' Hemelvaart.

(Vervolg van pag. 1).

de gevangenissen en concentratiekampen gestuurd.

Volgens de laatste statistieken zijn op deze manier reeds ongeveer 1.500.000 mensen ontvoerd.

Het droevigst nog is het lot van de Poolse kinderen. Velen van hen zijn door de oorlog wezen geworden en zij worden aan hun lot overgelaten, zodat ze zwervend door de straten voor zichzelf moeten zorgen.

Maar de Polen hebben in hun geschiedenis meer donkere tijden meegemaakt, doch nooit verloren ze het vertrouwen dat eenmaal uit de puinhopen en assen een nieuw Polen zou herrijzen. Want de Polen zijn een volk van gelijk dat geen wanhoop kent, maar slechts hoop. Zij weten dat na de dood de verrijzenis komt. Zij weten dat hoe schrikkelijk, pijnlijk en bitter de dood ook is, de ... wonderlijk en glorie... (e.s.w.).

JA VI ELSKER

NOORS VOLKSLIED

Ja wij houden van dit land
Met zijn duizend woningen,
Dat zijn door storm omzwiepte bergen
Opricht waar de Noordzee schuimt
Ja wij beminnen het en herinneren
Hen die ons het leven schonken
En de oude legenden,
Die dromen brachten op onze aarde.
En de oude legenden,
Die dromen brachten op onze aarde.

Op 17 Mei 1814 werd in Noorwegen de grondwet aanvaard en de onafhankelijkheid van Zweden afgekondigd. „Ja Vi elsker" werd gedicht door Björnstjerne Björnson (1832—1910), een van Noorwegens grootste dramaturgen en dichters. Het gedicht werd in 1862 op muziek gezet door Richard Nordraak (1842—1866) en spoedig aanvaard als volkslied.

CURAÇAO

BERICHT.

In verband met het Hoogfeest van 's Heren Hemelvaart zal „Dagblad Amigoe di Curaçao" Donderdag niet verschijnen. Het eerstvolgend nummer verschijnt dus Vrijdag.

BESLUITEN T.A.V. STATENLOZEN.

De Gouverneur heeft een besluit uitgevaardigd (P.B. 82), dat personen, die oorspronkelijk de Duitse of Oostenrijkse nationaliteit hebben bezeten, doch deze sedert hebben verloren en statenloos geworden zijn, of omtrent wie twijfel bestaat of zij bedoelde nationaliteit hebben verloren worden geïnterneerd, indien zij medewerken of deelnemen aan niet naleving van het bepaalde in artikel 7a der Curaçaose Regeling Rechtsverkeer in Oorlogstijd.

Het onderzoek naar het in artikel 2 bepaalde geschiedt door den Procureur-Generaal ambtshalve of op verzoek van de Curaçaose Commissie Regeling Rechtsverkeer in Oorlogstijd.

De vaststelling van het hiervoor genoemde geschiedt door den Gouverneur, den Procureur-Generaal en de Curaçaose Commissie Regeling Rechtsverkeer in Oorlogstijd gehoord; de internering kan voorlopig plaats vinden, zodra een onderzoek is ingesteld. Zij wordt definitief, nadat de vorenbedoelde de vaststelling door den Gouverneur zal hebben plaats gehad.

In een tweede besluit (P.B. 83) heeft de Gouverneur, overwogen, dat aanvulling en wijziging van de „Curaçaose Regeling Rechtsverkeer in Oorlogstijd" (P. B. 1940 No. 67) nodig was, weshalve nieuwe artikelen t.a.v. statenlozen werden ingevoegd, luidende:

Art. 7a: Al hetgeen in artikel 7 lid 7 verboden is zonder voorafgaande toestemming der Commissie met betrekking tot den vijand, een vijandelijk onderdaan of een persoon, gevestigd of zich bevindend in vijandelijk gebied, geldt eveneens ten aanzien van personen, die oorspronkelijk de Duitse of Oostenrijkse nationaliteit hebben bezeten, doch deze sedert hebben verloren en statenloos geworden zijn, of omtrent wie twijfel bestaat of zij bedoelde nationaliteit hebben verloren.

Art. 13a: De Commissie oefent zonder enige beperking de rechten uit alle verbintenissen, waarbij een persoon, die oorspronkelijk de Duitse of Oostenrijkse nationaliteit heeft bezeten, doch deze sedert heeft verloren en statenloos geworden is, of omtrent wie twijfel bestaat of hij bedoelde nationaliteit heeft verloren, schuldeiser of schuldenaar is.

Het in artikel 13, lid 2, lid 3 en lid 4 bepaalde is van overeenkomstige toepassing.

In artikel 16 wordt het woord „kunnen" gewijzigd in „worden", terwijl de woorden „rechtsgeldig" en „worden" vervallen. Er wordt een slotzin aan toegevoegd, luidende: „Geschiedt de overschrijving desondanks, dan is dezelve niet rechtsgeldig".

Art. 25 B: „Een rechtsvordering met betrekking tot verplichtingen, voortvloeiende uit alle verbintenissen, waarbij een persoon, die oorspronkelijk de Duitse of Oostenrijkse nationaliteit bezat, doch deze sedert heeft verloren en statenloos geworden is, of omtrent wien twijfel bestaat of hij bedoelde nationaliteit heeft verloren, schuldeiser of schuldenaar is, kan niet worden ingesteld, noch een reeds te dier zake aanhangig geding worden voortgezet tegen dezen dan na verkregen toestemming der Commissie."

LEZING DR. VAN DEN AREND.

De Curaçaose vereniging voor Opvoeding en Onderwijs schrijft: Dr. G. W. van den Arend zal Vrijdagavond om 20 uur in het Natuurkunde-locaal van de A.M.S. voor de Curaçaose Vereniging voor Opvoeding en Onderwijs een lezing houden over: Wat is Psychologie? (Indeling en Toepassing). Belangstellenden zijn hartelijk welkom.

VERENIGINGSNIEUWS.

Vrijdag as. om 20 uur Bijeenkomst van St. Thomaskring.

SURINAME.

EEN SPECTRUM-ENQUETE

Het interessante Mei-nummer van „Spectrum", het Surinaamse tijdschrift voor intellectuele jongeren, kondigt aan, dat het volgende maand een eerste enquête zal houden over de vraag, wat zal de voertaal in Suriname is: het Neger Engels of het Nederlands.

In het Juni-nummer zal ieder lezer een vragenlijst aantreffen, waarop een aantal gemakkelijk te beantwoorden vragen, die der redactie een overzicht geven van waar, wanneer, met wie en onder welke omstandigheden Neger Engels of Nederlands gesproken wordt. De redactie zegt ook te rekenen op [de abonnees] op Curaçao en Aruba.

MEVROUW KNAPPERT IN SURINAME.

Mevrouw Marie Knappert van het Nederlandse Rode Kruis is van Washington naar Suriname vertrokken om daar de recrutering van vrijwilligsters voort te zetten. (Aneta)

ONS KONINKRIJK.

EEN DEPARTEMENT VOOR PSYCHOLOGISCH OORLOGSVOERING.

Het Nederlandse Ministerie van Oorlog heeft — op voorbeeld van Groot Britannië en de Verenigde Staten — een departement voor psychologische oorlogsvoering ingesteld onder leiding van Majoor A. M. Meerloo, Nederlands psycholoog, die ook in Curaçao geen onbekende is. Hij ontsnapte in 1943 uit Nederland; hij schreef een boek over de close oorlog en de menselijke geest, dat voornamelijk over de mentaliteit van het Duitse volk handelt; het heeft een zeer goede kritiek gehad in Engeland. Het Nederlandse departement zal nauw samenwerken met de Britse en Amerikaanse diensten; gezamenlijk zullen zij advies uitbrengen in zake oorlogvoering, het selectioneren van legerpersoneel, het voeren van propaganda en het verzorgen van repatriëringen; ook zal het departement zich bezig houden met het verzamelen van materiaal betreffende de activiteit van den vijand om te voorkomen, dat deze weer zijn toevlucht zal kunnen zoeken tot manoeuvres, zoals het vormen van een vijfde kolonne. Majoor van Meerlo verklaarde aan den Aneta-correspondent dat de afdeling ook van belang zal zijn voor de vorming van een nieuw Nederlands leger, wanneer het vaderland weer bevrijd is.

Buitenland.

SUSPENSIE VAN ORLEMANSKI OPGEHEVEN

De Zeereerwaarde Heer George Shea, kanselier van het bisdom Springfield, Mass., heeft medegedeeld, dat de suspensie van Pastoor Stanislaus Orlemanski, hem opgelegd in verband met ongeoorloofde afwezigheid uit zijn parochie voor een reis naar Moskou, is opgeheven. Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Thomas O'Leary deed zulks, toen Hij een verontschuldigingsbrief van Pastoor Orlemanski had ontvangen. Pastoor Orlemanski is op het ogenblik in zijn eigen pastorie, waar hij ziek te bed ligt.

Pastoor Orlemanski schrijft: „Excellentie, ik betreur mijn miskenning van de wetten en voorschriften van mijn kerk en ik haast mij mijn verontschuldiging aan te bieden voor mijn gebrek aan eerbied voor de kerkelijke autoriteiten voor wat het gevolg had kunnen zijn van mijn afwezigheid. Het is mijn vaste voornemen en ik beloof stellig met alle bezigheden, die niet in overeenstemming zijn met de regelen en de geest der katholieke kerk op te houden en mij er van te onthouden. Ik wil hier nog bijvoegen, dat de kanselarij van Springfield mij heeft medegedeeld, dat mijn boodschap aan den Apostolisch Delegaat; alsmede hetgeen in het vraaggesprek in de pers verschenen is, op de Delegatie ontvangen is en in behandeling is genomen; de Apostolisch Delegaat zal de zaak opnemen met de betrokken kerkelijke overheden" (Springfield, (AP) 16.5).

EEN REDE VAN FEODOR GUSEV.

De Russische Ambassadeur Feodor Gusev zeide, dat de strijdkrachten der Sovjet-Unie Groot Britannië en de Verenigde Staten „met verpletterende gelijktijdige slagen uit het Oosten, Westen en Zuiden" de strijd zullen voortzetten „tot de volledige vernieling van Hitleristisch Duitsland om de onderworpen volken van West-Europa te bevrijden en de fascistische bedreiging over de gehele wereld te bannen".

Hij zeide: „De tijd voor beslissende slagen nadert".

Deze rede werd gehouden bij de aanbieding van de Orde van Suvorov, 1e klasse — Ruslands hoogste militaire orde — aan Veldmaarschalk Brooke, Admiraal Tovey, Hoofd Luchtmaarschalk Harris, Admiraal Fraser en Generaal Alexander. De Onder-Secretaris voor Buitenlandse Zaken, Alexander Cadogan, aanvaardde de orde namens Generaal Alexander.

Gusev zeide, dat den vijand vele ernstige wonden zijn toegebracht, doch dat hij poogt kracht en tijd te winnen en zijn wonden te helen. „Er moet nog hevig gevochten worden, maar de volken van onze landen hebben meer dan ooit vertrouwen in hun toegenomen kracht en in hun militaire leiders en zijn vervuld van de onschokbare vastberadenheid om voort te strijden tegen onzen gezamenlijken vijand tot de overwinning is behaald".

„Een machtige alliantie van grote wereldmogendheden, Rusland, de Verenigde Staten en Groot Britannië, is ontstaan en gegroeid in de strijd, begeesterd door de vastberadenheid om de Hitleristische militaire machine te vernietigen en te vechten tot de uiteindelijke overwinning behaald is" (Londen, (AP) 16.5).

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

„Op 16 Mei vonden er geen belangrijke veranderingen plaats aan het front. Op 15 Mei werden 19 vijandelijke vliegtuigen neergehaald in luchtgevechten of door het afweervuur. In de nacht van 15 op 16 Mei viel onze luchtmacht het spoorwegknooppunt Polotsk aan. Militaire opslagplaatsen en vijandelijke treinen op de lijnen bij het spoorwegknooppunt werden gebombardeerd. Er werden vele branden gesticht. Als gevolg van het bombardement vonden zeven ontploffingen, waaronder een van grote kracht, plaats onder de opslagplaatsen. Al onze vliegtuigen keerden naar hun basis terug" (Moskou, (AP) 16.5).

BOMBARDEMENTEN OP JALUIT.

De Noordamerikaanse marine maakte bekend, dat vliegers van het leger en de marine de vijandelijke basis Jaluit in de Marshallgroep in de nacht van Zondag op Maandag met 240 ton bommen hebben bestookt. Ook werden er de doelen beschoten met kanon- en machinegeweervuur. Een enkel patrouille-vliegtuig bombardeerde Sjimusju in de Koerilen. Op 14 Mei werd in het lagoen van Truk een middelgroot vrachtschip door bommen getroffen. Een ander vliegtuig bombardeerde en beschoot de startbaan op het eiland Puluwat (Washington, (AP) 16.5).

DE STRIJD IN CHINA.

Het Chinese Hoofdcommando maakte bekend, dat de Chinezen de spoorwegstad Tsjumtien aan de Hankow-Peiping spoorlijn op 190 kilometer ten Zuiden van Tsjengtsjow heroverd hebben. Hier maakten de Japanse strijdkrachten uit het Noorden en Zuiden aansluiting op 9 Mei. Intussen hebben de Japanners uit de provincie Sjansi de stad Kuanyitang aan de Lunghai-spoorlijn bezet op 120 kilometer ten Oosten van Tungkwan. Zij dringen verder in Westelijke richting naar Tsjangmaotsjen op 100 kilometer van Tungkwan (Tsjungking, (AP) 16.5).

CORRESPONDENT GEDOOD.

Het Geallieerde Hoofdkwartier te Napels maakte bekend dat Frederick Faust, oorlogscorrespondent voor Harpers Magazine en beter bekend onder het pseudoniem Max Brand, in de nacht van Donderdag gedood werd in de strijd langs de benedenloop van de Garigliano (Napels, (AP) 16.5).

WINANT NAAR WASHINGTON.

De Noordamerikaanse Ambassadeur John Winant is naar Washington vertrokken om uit de eerste hand aan Roosevelt verslag uit te brengen over de resultaten welke de Europese Adviescommissie behaald heeft in haar besprekingen ten aanzien van de vredesvoorwaarden voor Duitsland. De President zal tegelijk de gelegenheid hebben om met de twee voornaamste Adviseurs in Europa — Winant en den Ambassadeur in Rusland W. Averell Harriman — te spreken teneinde hun mening over de Britse en Russische inzichten te vernemen (Londen, (AP) 16.5).

HULL OVER BOLIVIA EN ARGENTINIË.

Cordell Hull zeide op een persconferentie, dat de Verenigde Staten hun politiek ten opzichte van een erkenning der Boliviaanse regering niet gewijzigd hebben. Hij zeide, dat de Noordamerikaanse houding hetzelfde is als tot nu toe. Hull verklaarde ook, dat er niets nieuws is ten opzichte van Argentinië (Washington, (AP) 16.5).

NU DE CONFERENTIE TEN EINDE IS.

James Flaherty seint uit Londen:

De Premiers van vijf landen van het Britse Gemenebest hebben hun eerste conferentie in oorlogstijd beëindigd. De conferentie eindigde gelijk zij begon in de privé-kamer van Downingstreet 10, waar het oorlogscabinet ook steeds bijeenkomt. Twee weken lang heeft men een processie van Britse oorlogsministers, Stafhoofden, hoge autoriteiten van de Departementen van Buitenlandse Zaken en de Dominions, financiële en economische deskundigen voorbij zien trekken met rapporten en om te praten met de Premiers. Een officiële verklaring van de conferentie zal Donderdag worden uitgegeven. Hoewel deze verklaring misschien in algemene bewoordingen zal zijn gesteld, zullen mogelijk enkele biezonderheden bekend worden in de debatten in de Parlementen van het Gemenebest. Niet-officiële kringen zeiden, dat de onderwerpen der conferentie de volgende waren:

1) Een bespreking van de huidige oorlogstoestand en het vernemen van de aanvalsplannen van Eisenhower en de Britse Stafhoofden. De Premiers waren onder de indruk en tevreden.

2) De ogenblikkelijke diplomatieke quaesties met betrekking tot de oorlog en de politiek van de landen van het Britse Gemenebest ten opzichte der Geallieerden. Voorts voorstellen met betrekking tot de houding ten opzichte van het Franse Nationale Comité en het herstel van het burgerlijk bestuur in Frankrijk.

3) De directe na-oorlogse periode met de voorgenomen wapenstilstandsvoorwaarden voor Duitsland en Japan. Ook werden de plannen voor de regeling der Europese grensquaesties besproken.

4) De plannen om de vrede te handhaven en de formulering van een plan voor wereldorganisatie, hetgeen als de meest belangrijke phase van de conferentie werd beschouwd.

5) Met betrekking tot de economische politiek waren alle Premiers voorstanders van het voortzetten der onderhandelingen en bestudering van een internationaal verdrag voor de stabilisatie van de koers en tarievenvermindering, doch de Premiers beloofden geen voorbarige verplichting voor hun regeringen.

6) De politiek ten opzichte der immigratie zal niet kunnen worden vastgesteld dan pas na de demobilisatie.

7) Men kwam overeen, dat de onderlinge samenwerking, welke zo doeltreffend gebleken is in oorlogstijd, in vredestijd zal moeten worden voortgezet.

Er werd geen beslissing getroffen omtrent de schepping van een Secretariaat voor het Gemenebest doch men verwacht, dat al de Premiers deze quaestie verder met hun respectieve cabinetten zullen bespreken (Londen, (AP) 16.5).

EEN BELG BOVEN BRUSSEL.

Het is onder-luitenant-vlieger J......, die aan de Belgische militaire luchtmacht haar honderdste officiële bevestigde overwinning heeft bezorgd door op 10 Januari 1944, in de nabijheid van een voorstad van Brussel, een Junkers 88 neer te schieten.

Hij bestuurde een typhoon over België in gezelschap van twee andere Belgische jagers, wanneer wolken en een geweldig gordijnvuur hem van zijn kameraden scheidden.

„Dit gordijnvuur en de wolken verplichtten mij rechtsomkeer te maken", aldus vertelde onder-luitenant J...... bij zijn terugkeer van de zending. „Bij het verlaten der wolken bevond ik mij alleen en vloog ik in de richting van Brussel. Weldra bemerkte ik een zeker aantal vijandelijke vliegtuigen op een vliegplein en ik vroeg mij af of ik naar hen zou duiken teneinde ze te vernielen, toen ik drie toestellen opmerkte, die in de omtrek in verschillende richtingen vlogen. Zij schenen mij niet te hebben opgemerkt. Dadelijk viel ik een ervan, dat vóór mij duikte, aan en bestookte het langdurig. Voor een ogenblik vervolgde het zijn vlucht net alsof het niet getroffen werd; vervolgens viel het plotseling voorover en stortte in de onmiddellijke nabijheid van het vliegplein brandend neer."

Na zijn heldendaad te hebben volbracht, vloog onder-luitenant J...... terug naar Brussel en overvloog hij de Zuidelijke wijk van de stad, waar hij woont. Het was de eerste maal, sedert lang, dat hij daar langs weer voorbij kwam.

De Junkers 88 die hij had neergeschoten, was het tweede vijandelijke toestel, dat hij neerhaalde.

Onder-luitenant J...... behoort sedert de maand Januari 1943 tot het effectief van de West Riding Squadron, de beroemde Britse escadrille, waarin de Belgische jagers in Juni 1940 voor het eerst in de Raf optraden. Ontsnapt uit bezet België is hij in April 1942 in het Verenigd Koninkrijk aangekomen. Sedertdien heeft hij op schitterende wijze zijn wederopleidingsproeven doorstaan. Zodra hij in operatie-dienst was, heeft hij aan talrijke aanvallen op grondobjectieven boven het vasteland deelgenomen en heeft hij blijk gegeven van veel dapperheid en durf.

Onder-luitenant J...... heeft eveneens de vernieling van een locomotief in het Noorden van Frankrijk op zijn actief, waarbij hij zelf en zijn toestel, door de ontploffing, met zoveel koolstof bedekt werden, dat de inlichtingsofficier hem, bij zijn terugkeer op zijn basis, op schalkse toon zeide: „Ik veronderstel, dat gij mij gaat vertellen, dat gij een locomotief vernield hebt."

DE CONGO.

Onder de auspiciën van de Royal Scottish Geographical Society, heeft Ds. E. Cartwright in de Synod Hall, Castle Terracs, te Edinburg, een voordracht gehouden over Belgisch Congo van Heden.

De voordrachthouder, die twee en dertig jaar van zijn leven in de Congo heeft doorgebracht, heeft in het biezonder op de toenemende belangrijkheid van de Afrikaanse Kolonie gewezen. Hij heeft gezegd, dat haar uitgebreid stelsel van waterwegen, hetwelk duizenden mijlen bevaarbare waterlopen omvat, het mogelijk maakt zeer uitgestrekte gebieden te bereiken en de tropische producten te vervoeren, welke er worden voortgebracht. Hij heeft deze producten opgesomd: rubber, palmnoten, ivoor, kopal, diamant en goud, die voor de oorlogsinspanning der Geallieerden zo kostbaar zijn.

Naar zijn oordeel bestaat de grootste rijkdom van de Congo in zijn bewoners, die door de Belgische regering uit hun wilde staat werden bevrijd en tot nuttige leden van de samenleving werden gemaakt. Ook de christelijke missies hebben door haar onverdroten inspanningen en haar toegewijde zorgen de bevolking geholpen om een verheven peil van het christelijke leven te bereiken.

Wie d'Amigoe leest Verkwikt hart en geest.

Laatste Nieuws.

— **In de afgelopen** nacht hebben Mosquito's doelen in Berlijn aangevallen.

— **Officieel** wordt bekend gemaakt, dat met krachtige steun van de luchtmacht elementen van de Chinese 22e divisie, die door de Mogaung-vallei in Noord-Birma trekken, de hoofdweg naar de Japanse basis Kamaing hebben doorgesneden. De Chinezen, die ten Westen van de Salween in Yunnan aanvallen, vorderen ook met steun van de Noordamerikaanse luchtmacht.

— **De Europese** radio's gingen voort met gissingen over het offensief der Verenigde Landen, dat uit het Oosten en het Westen verwacht wordt. Berlijn meldde, dat Rommel een laatste inspectie van de Atlantische Wal voltooid heeft. Luitenant-Generaal Kurt Dittmar, commentator van de nazie-radio, gaf toe, dat Hitlers legioenen mogelijk teruggeworpen zullen worden aan beide zijden. „Wij kennen te goed de grenzen van onzekerheid welke factoren vormen in de krijg. Er bestaat niet zo iets als een volmaakte gereedheid." Volgens berichten uit Stockholm zou Veldmaarschalk Karl Rudolf Gerd von Rundstedt zij benoemd tot Opperbevelhebber der strijdkrachten die de invasie zullen moeten tegengaan. Rommel en Kolonel Generaal Johannes Blaskowitz zouden elk aan het hoofd staan van legergroepen.

— **Gandhi** „rust goed uit" en zijn bloeddruk „toont neigingen terug te keren naar wat hij was voor de aanval van malaria", aldus meldde een medisch bulletin.

— **Veldberichten** uit China melden, dat de Chinese troepen in tegenaanvallen de gehele strook van 35 kilometer van de spoorlijn Peiping—Hankow tussen Kiosjan en Mingkiang in de provincie Honan heroverd hebben.

— **Generaal** Sir Harold Alexander, de Geallieerde Opperbevelhebber, is bezig met een snelle inspectie van het front op het strandhoofd van Anzio. Toen vijandelijke granaten in zijn nabijheid neerkwamen, merkte de Generaal op: „Zij zijn aan het opwarmen, hé? Ik mag dat wel." Alexander werd op zijn inspectietocht vergezeld door Duncan Sandys, Churchills schoonzoon, die een post bekleedt op het Ministerie van Voorraadvoorziening

— **Het Duitse communiqué verklaarde, dat een grote „uitputtingsslag" woedt in Italië en gaf toe, dat de Duitse troepen terugvallen voor de aanval der Geallieerden.**

Sport - Rubriek.

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond"

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Van Zaterdag, 13 Mei 1944:

Jong Holland — D.T.S. 4—3.

Van Zondag, 14 Mei 1944:

Competitie A-Klasse:

S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1 1—1.

Competitie Reserve B-Klasse.

Veendam 2 — Caribe 2 Niet doorgegaan wegens het niet opkomen van Caribe.

WEDSTRIJD PROGRAMMA STADION

Competitie A-klasse.

Zondag, 28 Mei 1944: J. Curaçao 1 — Jong Holland 1 (Rosario)

Competitie B-Klasse.

Maandag, 29 Mei 1944: (2e Pinksterdag) Caribe 1 — Veendam 1 (Van Rosberg)

Zondag, 4 Juni 1944: U.S.C. 1 — D.T.S. 1 (Willems)

SELECTIEWEDSTRIJD B-KLASSERS.

Zondag, 21 Mei 1944: Op Zondag, 21 Mei 1944 zal om 4.15 n.m. een selectie-wedstrijd plaats vinden tusschen twee elftallen van de B-Klasse spelers. De bedoeling is na te gaan welke van die spelers in aanmerking kunnen komen voor training voor het Curaçaosch elftal en uitzending naar Suriname als speler of als reserve.

De knockout-wedstrijden, zooals gepubliceerd in het O.O. van 10 Mei 1944 gaan dus niet door.

Competitie Reserve B-Klasse:

Zondag, 28 Mei 1944: Veendam 2 — Caribe 2 (Taytelbaum)

Zondag, 4 Juni 1944: Be Quick 2 — Jong Curaçao 3 (Visser)

(Des namiddags om 2.45 uur precies)

WEDSTRIJDEN TE EIGEN BATE.

Zaterdag, 20 Mei 1944: Jong Holland 1 — Veendam 1

MUNDO NOBO.

Competitie Reserve A-klasse.

Zondag, 21 Mei 1944: Jong Holland 2 — J. Curaçao 2 (Willems)

Maandag, 29 Mei 1944: (2e Pinksterdag) Jong Holland 2 — Independ. 2 (Manuel)

(Des namiddags om 4.15 uur precies)

Zondag, 4 Juni 1944: Jong Curaçao 2 — Independ. 2 (Rog)

(Des morgens om 10 uur precies)

Competitie Reserve B-Klasse.

Zondag, 21 Mei 1944: Indep. 3 — Scherpenheuvel 2 (Jansen)

(Des morgens om 10 uur precies)

TRAINING CURAÇAOSE SPELERS.

De training van de voor aanwijzing als speler of reserve van het Curaçaosch elftal in aanmerking komende spelers zal plaats vinden **elke Zaterdagmiddag om half vijf in het Stadion.** De namen van de in aanmerking komende spelers zullen alsnog aan de vereenigingen worden bekendgemaakt.

BUITENGEWONE ALGEMEENE LEDENVERGADERING.

De Buitengewone Algemeene Ledenvergadering zal plaats hebben **op Vrijdag, 26 Mei 1944,** des avonds om 8 uur in het gebouw van de Curaçaosche Sportclub, **Scharloo.**

INSCHRIJVINGEN.

Gewone leden:

1. Veendam: Johan Celestina, Dario Martis, Eddy Spencer en Ellis Profaas.
2. S.U.B.T.: W. D. Heilygher.

REGLEMENTAIRE STRAFFEN.

1. **Jong Curaçao en Be Quick;** elk met 2 winstpunten in mindering op de competitie-ranglijst ReserveB-Klasse; verder ƒ 5,— boete (niet opkomen voor den wedstrijd Jong Curaçao 3 — Be Quick 2 op 30/4—44).

2. Be Quick 2 winstpunten in mindering op de competitie-ranglijst B-Klasse en verder ƒ 5— boete (staking wedstrijd Be Quick 1 — Veendam 1 op 20/2—44.

3. Caribe 2 winstpunten in mindering op de competitie-ranglijst Reserve B-Klasse en verder ƒ 5,— boete (niet opkomen voor den wedstrijd Veendam 2 — Caribe 2 op 14 Mei 1944).

ROYEMENT.

J. L. Virginia, op voordracht van Jong Curaçao.

RECTIFICATIE.

In het O.O. van 3 Mei 1944 is ten onrechte vermeld, dat Independiente met 2 winstpunten in mindering op de competitie-ranglijst Reserve B-Klasse zou zijn gestraft. Dit is niet juist. De boete ad ƒ 5.— blijft echter gehandhaafd.

AFSCHRIJVING ALS SCHEIDSRECHTER: M. Brakke.

ONGELDIGE WEDSTRIJD.

De wedstrijd Independiente 3 — Be Quick 2, gespeeld op 23 April 1944 is ongeldig verklaard (ongerechtigd speler N. Meulens

HET BESTUUR.

Vergadering „Katholieke Unie Aruba" Afd. San Nicolas.

Men schrijft ons:

Zondag jl. had in „Cecilia" San Nicolas een vergadering plaats van de plaatselijke Katholieke Unie Aruba.

De Voorzitter begint de talrijke aanwezigen in verband met de komende verkiezingen voor een eilandraad aan te sporen zich tot een sterke eenheid te verenigen en geen verdeeldheid te veroorzaken door te vertrouwen op hen die reeds jaren geleden allerlei verbeteringen beloofden doch die zich niet eens de moeite gaven steeds de belangen van Aruba in Curaçao te verdedigen en in geval ze het heden Aruba dikwijls belachelijk maakten. Vervolgens zet hij de toekomstige nieuwe bestuursvorm van Aruba uiteen waarbij blijkt dat dit eiland in grote mate onafhankelijk van Curaçao zal komen te staan.

De aanwezigen bleken zeer ingenomen te zijn met deze ingrijpende verandering en verwachten dat het geld nu meer en beter voor Aruba zal besteed worden.

Vervolgens wenst de voorzitter dat de vergaderingen der Unie van meer practisch nut zullen worden en doet namens het bestuur het voorstel om op de vergaderingen meer gelegenheid te geven tot het vrije woord om zodoende de verlangens der bevolking beter te kennen. Het bestuur zal in geval de verlangens redelijk zijn, deze ter kennis brengen van het Katholieke Statenlid Landraad en het Hoofdbestuur der Unie. Bovendien zal het bestuur een zo groot mogelijke bekendheid eraan geven door de publicatie ervan in La Cruz en de Amigoe di Curaçao. Men hoopt dat deze werkwijze voor het Gouvernement en volkvertegenwoordiging een hulp en aanmoediging moge wezen om de belangen der Arubaanse bevolking beter te behartigen.

De Voorzitter brengt vervolgens verschillende onderwerpen in discussie die hij weet dat de belangstelling der aanwezigen hebben. We geven hiervan een korte nabeschouwing:

Kostwinningsvergoeding nog steeds onvoldoende.

Als de kostwinningsvergoeding voor de Schutters aangeroerd wordt, blijkt al spoedig dat iedereen deze onvoldoende vindt. Men uit zijn tevredenheid dat de toestand sedert de nieuwe gouverneur aanmerkelijk verbeterd is, maar men vindt dat vooral de getrouwde schutter te kort komt. Men wenst een speciale toelage bij de geboorte van elk kind. Al krijgt de moeder de vroedvrouw gratis tot haar beschikking, e. komen in het begin zoveel extra onkosten bij dat dit onmogelijk uit de kleine kostwinningsvergoeding kan betaald worden. De schutter moet bovendien belasting betalen en dat kost hem één week kostwinningsvergoeding.

Het Gouvernement doet niet goed een soldaat die zich vroeger vanwege zijn goedbetaalde arbeid een zekere welstand kon veroorloven, te verlagen tot de klas van bijna-onvermogenden.

Bij de aanwezigen blijkt het misnoegen over het feit dat door de Schutterij elke maand duizende guldens aan de Arubaanse gezinnen onttrokken worden en overgaan in de handen van vreemdelingen wier land even goed in oorlog is. Terwijl deze vreemdelingen goed geld verdienen met het baantje dat de Arubaan vanwege de dienst aan hem heeft moeten afstaan, is de Arubaan zelf verplicht een zeer karig bestaan te lijden en zich weer te laten onderhouden door ouders of broers die vanwege de dure tijden zelf ook niet veel meer kunnen missen. Zou er geen speciale belasting kunnen geheven worden bij de vreemdelingen die tengoede van de schutters komt die voor hen militaire dienst verrichten? De bezwaren zijn niet tegen de dienstplicht als zodanig maar tegen het gebreklijden en materiële en morele achteruitgang die deze dienstplicht voor de bevolking met zich medebrengt.

Voor wie de nieuwe huizen?

De voorzitter spreekt vervolgens over de nieuwe weg naar Cero Preto waaraan, naar hij verneemt vermoedelijk 60 nieuwe huizen komen te liggen te bouwen door het Gouvernement.

De vergadering is blij dat er eindelijk eens aandacht geschonken wordt aan de Cunucu-wegen, dat, behalve zekere obscure buurten in San Nicolas, nu ook eindelijk de buurt waar de landskinderen wonen een geasfalteerde weg krijgt. Men betreurt dat het werk zo slecht opschiet.

De Voorzitter deelt hierop mede dat D.O.W. een kleine honderd werklui ontslagen heeft. De oorzaak hiervan is dat......... de enige wals die Aruba rijk is defect blijkt te zijn ...... sedert twee maanden...... Men kan niet verder en aldus heeft Aruba een viertal opgebroken en onafgewerkte wegen.

De bewoners in de buurt van de nieuwe Ceru-Pretu-weg hopen dat de kleinere zijwegen op deze weg aangesloten zullen worden en bovendien verbeterd. Verschillende zijn onbegaanbaar geworden.

Een verheugend teken is dat de huizen ditmaal dichtbij het centrum van San Nicolas gebouwd worden (Politiewacht — School — kerk — postkantoor — winkelstraten en markt.) De aanwezigen dringen echter bij het bestuur op aan om alles in het werk te stellen bij het verhuren of verkopen dezer huizen de landskinderen de voorkeur zullen hebben. De voorzitter deelt mede dat het tegenwoordig makkelijk is een bouwvergunning te krijgen zodat men ook weer voor eigen rekening een huis kan gaan bouwen.

Verder wordt er geklaagd dat de gezaghebber een invasie in de cunucu toelaat of zelfs aanmoedigt van allerlei vreemdelingen wier „goed gedrag" door de daarwonende Arubaanse families in twijfel wordt getrokken. Allerlei krotten die eerst de fameuze „village" sierden en daar nu verboden zijn worden met gouvernementspermissie en op gouvernements grond weer lustig in de knoek tussen de nette Arubaanse huizen als kippenhokken opgebouwd. Velen protesteerden hiertegen.

Water en licht voor de landskinderen.

Ofschoon iedereen de moeilijkheid begrijpt van de watervoorziening op dit klein en droog eiland, is het toch voor menigeen niet duidelijk waarom het gouvernement niet overgaat tot het graven van meer putten vooral in dit district waar de coraalrots, in het Papiaments: de z.g. „scherpi" een behoorlijke hoeveelheid zoet water blijkt te bevatten. De put bij Ceru Pretu en de pas gegraven put bij Guana Morto zijn er voorbeelden van. Dit zg. „scherpi" strekt zich over de hele noordkant van San Nicolaas uit en van de nieuwe putten daar gegraven, kunnen vooral de landskinderen, die vrijwel allen daar wonen, profiteren.

Gevraagd werd wat de hygiënische Dienst doet. Hoe dikwijls deze dienst het putwater aan een onderzoek onderwerpt. De laatste jaren hebben zich nogal typhusgevallen voorgedaan, waarvan verschillende met dodelijke afloop. Op navraag blijkt dat het putwater in dit district sedert October 1943 niet meer onderzocht is......

Men wenst dat het gouvernement zoals op Curaçao ook op Aruba op deze putten molen plaatst. Inderdaad geen overdreven eis. Op geheel Aruba schijnen er een of twee gouvernementsputten te zijn met een molen. Ook zou het gouvernement goeddoen meer hygiënische eisen te stellen aan de zg. watertrucks die de cunucu van leidingwater voorzien. Deze „waterkisten" zien er dikwijls erbarmelijk goor uit....

Geklaagd werd over gebrek aan medewerking van Landswatervoorziening om Arubanen die iets verder van de grote weg wonen aan te sluiten op de waterleiding.

Men vraagt zich verder af waarom er geen draad en palen zijn om de bewoners ten Noorden van de katholieke school van licht te voorzien en wel voor de bewoners en een hotel op de Klip te Oranjestad. Schamper werd in de zaal opgemerkt: „Laat de gezaghebber een paar Macambas (d.w.z. Nederlandse ambtenaren) in de knoek zetten dan is er binnen twee weken licht en water."

Honderd kinderen de straat op?

De voorzitter doet vervolgens een droeve mededeling: Waarschijnlijk zullen 100 kinderen in September niet op school aangenomen kunnen worden omdat er geen plaats is... Grote verontwaardiging in de zaal.

De Pastoor werd om inlichtingen gevraagd en deze kon niets anders dan de woorden van den voorzitter bevestigen. Men moest echter geen boos opzet of nonchanlance bij de respectievelijke departementen veronderstellen. De ambtenaren schijnen, naar men zegt, thans overbelast te zijn met werk. Het heeft ons overigens niet aan belangstelling ontbroken: reeds meer dan een jaar geleden, daarna nog vele malen, werd het terrein door ambtenaren in ogenschouw genomen, blauwdrukken werden bestudeerd, en plannen besproken. Doch de vorige week kon de Inspecteur Dr. W. J. Goslinga niet anders over de nieuwe school mededelen dan dat er nog niets van klaar was. Hij drukte zijn spijt uit over het feit dat een school die hij als hoogstnoodzakelijk inziet nog steeds niet gebouwd is. Hij beloofde alles in het werk te stellen om vooralsnog de Arubanen van San Nicolaas tegemoet te komen ofschoon hij niet de verzekering kon geven dat er in September plaats zou zijn voor de kinderen. Men mag Dr. Goslinga niet verdenken van gebrek aan belangstelling voor het onderwijs op Aruba, hiervoor getuige de prachtige Julianaschool.

De aanwezigen konden echter hiermee geen genoegen nemen. Het gouvernement had extra het schooljaar met 5 maanden verlengd om tijd te winnen voor het bouwen van scholen. Vele kinderen zijn daardoor reeds ver over de zeven jaar en kunnen nu nog niet naar school. Men begrijpt niet dat een gouvernement met zo'n leger van ambtenaren en een begroting van over de 20 millioen geen tijd en geen geld vindt om de Arubaanse bevolking de meest elementaire school voor hun kinderen te geven.

Er wachten echter ook veel kinderen van vreemdelingen. Wat voor een idee moeten ze straks niet meenemen naar hun land over het Nederlands bestuur dat, beschikkende over zoveel geld, op San Nicolaas maar steeds achter is met het bouwen van scholen voor het aller-eerste onderwijs. De schuld ligt natuurlijk niet bij een of ander departement maar ergens anders......

Aruba kent dat liedje.

Een der leden stelde voor om het Cecilia Theater weer in te richten als school, hetgeen protest uitlokte bij de anderen die meenden dat gratis tegemoet komen aan het gouvernement maar weer aanleiding kan geven tot verder uitstel voor het bouwen van de school. Ook het voorstel om het Amerikaanse leger een van hun leegstaande barakken te vragen om als noodschool in te richten, werd wel een beetje generend gevonden voor het Nederlandse gouvernement.

De Arubaanse bevolking van San Nicolas hoopt dat als men met de nieuwe school begint men met grotere voortvarendheid en toezicht zal te werk gaan dan indertijd het geval was met de uitbreiding van de jongensschool. Terwijl bij het (gelijktijdig) bouwen van de Julianaschool van 's morgens vroeg tot 's avonds laat de beste opzichter van D.O.W. op de stijgers stond kwam er voor de biezondere school op San Nicolas om de week (later werd het beter) een opzichtertje kijken om te zien of het werk nog niet helemaal stil stond. Want aan deze school, waarop reeds 3 jaar gewacht was, werd soms met 8 en dikwijls met 5 man gewerkt...

WIJ ONTVINGEN.

The Eucharist and Life, door Dr. Jenneskens Rybrook, Ord. Praem, uitgegeven door St. Anthony Guild Press, Paterson N.J.

Dit een op zeer fraaie uitgegeven en voor niet te hoge prijs koopbaar ($1,50) devotieboek, waarin de schrijver de weg wijst naar het bovennatuurlijke leven, zoals dat gevoed moet worden door de heilige Eucharistie. Ons gehele wezen moet den Heiland toebehoren en steeds meer met Hem verenigd worden in de wil, teneinde het goddelijke verlossingswerk in ons te doen herleven. Dit is niet alleen het ideaal voor elken katholiek, maar het is ook mogelijk voor elken katholiek. Dr. Rybrook zegt dit alles op eenvoudige wijze in zeer korte hoofdstukjes, die het werk een uitnemend boekje maken voor de dankzegging na de heilige Communie. Vooral daar er momenteel niets in het Nederlands te krijgen is en de meesten wel voldoende Engels kennen, is dit boekje zeker welkom op Curaçao. Wat buitengewoon prettig aandoet is de grote nadruk, die de schrijver legt op den Heiligen Geest, den derden Persoon der Drievuldigheid, die in de gangbare devotie soms zo lelijk verwaarloosd wordt.

Knight of the North, door Captain William Campbell, uitgegeven door The Bruce Publishing Company te Milwaukee, $ 1,75.

Alaska is voor ons vermoedelijk even onbekend als voor de meeste Noordamerikanen tenzij ze zo noordelijk wonen, dat ze er zelve thuis behoren. Door de bekende hoofdstraatweg, die er is aangelegd en de Alaska Highway wordt genoemd, is dit gebied toegankelijk geworden. Wat immer gebeurd is, gebeurde ook hier. Aan politie dacht men niet, maar nog was het nieuwe gebied niet toegankelijk of bereden politie moest er patrouilleren. Dit boek is het avontuurlijk verhaal van de Koninklijke Canadese Bereden Politie. Campbell, die vroeger „Artic Patrols" en „The Scarlet Riders" schreef, heeft een faam verworven. In dit boek breken conflicten uit tussen Indianen en Eskimo's ergens in het hoogste Noorden. De aanstokers hiertoe zijn ontvluchte gevangenen uit Seattle en daar loopt het verhaal. Een Japanse kok komt plotseling eveneens in het verhaal: hij is als kok gekomen, maar blijkt een rasechte verspieder te zijn. Wie eens een spannend boek wil lezen, gepakt worden door de moed en energie die gepaard gaan met een wilde rit in een hondenslee door de sneeuwvlakten, die leze dit boek. De uitgaven van Bruce zijn hier bij St Augustinus-boekhandel te koop.

The Dove flies South, door James A. Hyland, uitgegeven door Bruce, Milwaukee, $2.50 en op Curaçao verkrijgbaar bij de St. Augustinusboekhandel.

Dit boek — een best-seller in de Verenigde Staten — is interessant in zovere het een vraagstuk aansnijdt van de rassenleer, die niet alleen bij den vijand gehuldigd wordt maar ook bij onze Noordamerikaanse vrienden bestaat tegenover een ras, in casu het negerras.

Welliswaar niet in theorie, maar dan toch wel in de practijk. De schrijver, een Ier, heeft indertijd al naam gemaakt met een boek „Rome and the White House", thans zal hij de verworven populariteit met zijn nieuwe boek zeker geen scha doen. Het is geen beschouwend boek, maar behandelt een Noordamerikaans probleem in een soort romanvorm. Het boek is geen preek en geen pleidooi hetwelk feitelijk mensonwaardig zou zijn. zoals elk pleidooi voor de gelijkheid der mensen mensonwaardig is, zo vanzelfsprekend is het. De schrijver heeft jarenlang in het Zuiden der Verenigde Staten gewoond en hij blijkt niet alleen de problemen te kennen, die verbonden zijn met het vraagstuk blankzwart, maar ook van die welke in het midden der negerbevolking zelve bestaan. Op zichzelf is het een moderne manier van vraagstukbehandeling, maar daarom niet minder pakkend en voor velen zeker meer aantrekkelijk dan de betoogtrant zoals die tot voor kort overal bestond en zeker nog in Europa gevolgd wordt. George Woodward, het symbool van de blanken, staat tegenover Eli Jefferson, die de zwarte bevolking verzinnebeeldt. Hoe deze twee werelden met elkander in aanraking komen, botsen, maar blijken volmaakt met elkander te harmoniëren is leestof voor hen, die ook in ons eigen land aan racisme doen.

STUYVESANT OP DE FILM.

Bij de United Artists is een film in de maak Knickerbocker Holiday, waarin het oud-Hollandse verleden van het eiland Manhattan — half zo groot als Curaçao met bijkans 2 millioen inwoners — het thema vormt. Chares Coburn zal de rol van Petrus Stuyvesant spelen.

„Jong Suriname" van 12 Mei zou men een Suriname - nummer kunnen noemen, afgezien misschien van een stukje ter herdenking van de 10 Mei dag.

De intrekking van de eis, dat personen van Nederlandse nationaliteit, geboren in Suriname, landingsvergunningen nodig hebben als zij naar hun land terugwillen, noemt de redactie „een daad van eenvoudige rechtvaardigheid". Van de gelegenheid wordt direct gebruik gemaakt om weer aan te dringen op de vrijlating van het geïnterneerde oudstatenlid Bos Verschuur. De redactie wijst op de vrijlating van Gandhi door den onderkoning van Brits Indië omdat zijn gezondheidstoestand dit eiste. Ook de gezondheidstoestand van Bos Verschuur zou volgens het blad „zeer somber" zijn zodat een spoedige vrijlating dringend nodig geacht wordt.

Een nieuwe reeks wordt geopend, getiteld: „Hoe kunnen wij Suriname helpen?"

Enkele lezers geven hier in artikeltjes plannen aan de hand om de welvaart in Suriname te doen opleven. En de redactie noodt anderen om eveneens hun ideeën voor de dag te brengen. Deze reeks is het gevolg van het bezoek dat het Surinaamse Statenlid Lim Apo onlangs aan Curaçao bracht en de interessante bijeenkomst in de J.P.F.-club bij die gelegenheid.

Gezien de vele plannen, die de Surinamers hebben, wil het ons voorkomen, dat er werkelijk iets te doen valt met Suriname. Een concreet voorstel in verband hiermede deed de Heer Lim Apo zelf in een vraaggesprek met den Aneta-correspondent tijdens de arbeidsconferentie in Philadelphia.

Hierin zeide de Surinaamse volksvertegenwoordiger: „Het zou aan te bevelen zijn indien de regering deskundige commissies zou aanstellen, waarin ook niet-Nederlanders zitting nemen, teneinde de mogelijkheden na te gaan voor landbouw, mijnbouw en industrie".

Over de taal — een onderwerp dat de laatste tijd nogal in het brandpunt der belangstelling staat — schrijft F. E. Lo o.a. „Het is een bekend feit dat het Nederlands in tegenstelling met Aruba en Curaçao, in Suriname de voertaal is, waarmee wordt bedoeld dat vrijwel iedereen zich bedient van de Nederlandse taal om zijn gedachten uit te drukken".

Toevallig heeft het Surinaamse maandblad „Spectrum" aangekondigd, dat het de volgende maand een enquête zal uitschrijven over de vraag welke meer de voertaal is in Suriname: het Neger Engels of het Nederlands. De Heer Lo heeft zijn antwoord dus al klaar.

Het debat welk het oudste geschiedkundige werk over Suriname is wordt besloten met de raad van de redactie aan de desbetreffende medewerkers om deze zaak mondeling verder af te handelen.

„Een klein beetje geschiedenis" besluit dit goede nummer.

DE WAARDIGHEID VAN DEN MENS.

Democracy, should it survive? bundel artikelen over **The Dignity of Personality** (Dr. John A. Ryan), **Background of the Declaration of Independence** (Dr. Richard J. Purcell), **Totalitarianism and the Dignity of Man** (Luigi Sturzo), **Man in American Education** (Walter Lippmann), **The natural sciences and the Dignity of Man** (Karl F. Herzfeld), **Industrial Democracy and the Dignity of Man** (Dr. D.A. McCabe), **Labor's stake in the Principle of Dignity of Man** (Philip Murray), **The Employer and the Dignity of the Individual** (R. H. Reiss), **What color, Man?** (L. T. Achille), **Farming and the Dignity of Man** (Lois Curry), **Social work, Democracy and the Human Personality** (Jame H. Hoey), **Humanism and the Dignity of Man** (Jacques Naritain) en **Christ and Human Dignity** (William H. Russell).

Het boek van in totaal slechts 159 blz., is uitgegeven door Bruce Publishing Company, Milwaukee, U.S.A. ($ 2.—). Op Curaçao verkrijgbaar bij St. Augustinus' boekhandel.

Wat is de waardigheid des mensen feitelijk, denkt men bij het doorzien der titels waarin dit zo telkens naar voren treedt. En onwillekeurig komt het Schriftwoord in gedachten: paulo minus ab angelis — weinig minder slechts dan de Engelen. Hebben wij deze hoge waardigheid steeds beseft? Hebben wij naar de roeping dezer waardigheid immer geleefd?

Het boek wordt gepresenteerd in een omslag van rood-wit-blauw, dit maal niet de schitterende kleuren van Nederlands vlag, maar van de Stars & Stripes: telkens keren de schrijvers terug tot de Declaration of Independence van de Verenigde Staten en dat is goed. Te weinig is dit handvest den Noordamerikanen bekend, maar zeker ons. Het is de grondslag van een natie, die in haar voornaamste documenten 's mensen goddelijke schepping en daarom aller mensen gelijkheid en recht op vrijheid proclameert. Als blinkende pioniers uit een thans verstoffelijkt land schitteren de sterren van Jefferson en Lincoln, behorend tot de groten der aarde. Wanneer er een land is, dat de persoonlijke vrijheid waarborgt, dan zijn het de Verenigde Staten, waar zelfs de burgerlijke stand niet bestaat, omdat deze de persoonlijke vrijheid schaadt.

Te weinig wellicht is beseft, dat — gelijk een der contribuanten van deze bundel terecht opmerkt — wanneer de Staat de vrijheden van den mens garandeert, deze laatste dit ook moet doen ten aanzien van zijn evennaaste en hieruit vloeien de plichten voort. Men zou opmerken, dat in onze verliberaliseerde samenleving dit laatste vaak teveel verwaarloosd is geworden, omdat de mens, eerder dan zich te beschouwen als „een weinig minder dan de Engelen", zich den redelozen dieren gelijk waande en alle openbaring als totalitaire bemoeienis beschouwde, die uit school en gezin geweerd moest worden. De oorlog doet de ijlheid dezer theorie zien; meer dan ooit is bewezen, dat men niet met alles experimenteren kan, dat er grondwaarheden zijn, die bindend zijn, waarover niet gediscussieerd wordt. Het Atlantisch Handvest belichaamt enkele hiervan, al spreekt uit enkele bewoordingen de verlichting nog na, zo wanneer tussen geestelijke en reële waarden een onderscheid gemaakt wordt, als ware het geestelijke niet reëel.

De waardigheid des mensen wordt thans ontdekt en het is dit zeer fraaie en voor ieder te begrijpen boek, waarin die waardigheid in haar verschillende betrekkingen tot den evenmens wordt belicht. Alle schrijvers doen dit op de grondslag van onze Christelijke beschaving en zij erkennen daarbij, dat deze ziek, doodziek was.

Journalistiek Leven in Curaçao.

63.

Men moet werken voor zijn pleizier. Het gebeurt op redactiekantoren van Curaçao thans dat jongelui komen solliciteren. Als men vraagt waarom zij hun vorige baantje verlaten is het meestal omdat zij moeten werken of omdat zij onvoldoende betaald worden naar hun mening (jongens van 17 jaar, die niet tevreden zijn met 125 gld.!). Voor dezulken is er in de journalistiek geen plaats. Die zullen inderdaad beter tot hun ontwikkeling komen in de delicatessenhandel. Voor degenen die op Curaçao in de journalistiek willen geldt hetzelfde wat van alle kunstenaars geldt en wat D. Hans beschrijft als:

„Achturige arbeidsdagen? De journalist? Hoort gij zijn schaterlach? Is de dag niet vaak te kort voor hem? Om 's hemels wil: beklaag hem deswege niet, Zijn arbeid is zijn vreugde. Ook in zijn vrije uren is hij, te stal gezet, een paard, dat trappelt van ongeduld naar de ploeg. Ieder ogenblik kan er een telegram komen ergens van de wereld. Elke seconde kan hij opgeroepen worden om ergens heen te gaan; dan moet hij schrijven. Heet van de naald. En juist in de jagende spanning der gebeurtenissen ('klaar terwijl u wacht') levert hij vaak zijn beste werk af...... Een journalist, die aldus werkt en schept, geeft daarmee zijn diepste en innigste persoonlijkheid".

Op Curaçao geldt dit evenals overal elders, maar er komt nog bij dat de Curaçaose jongeling wiens ideaal het is met een polshorloge aan een lessenaar te zitten vaak teleurgesteld is, wanneer hij behalve lange drukke dagen, ook nog te verduren krijgt, dat hij een manusje van alles is. Zo zijn de toestanden en dat brengt afwisseling. Wie artikelen schrijft zet koffie en passant en brengt als het nodig is de kranten rond zodra ze van pers komen.

De journalist is een vaste verschijning in de Curaçaose samenleving geworden. Hij heeft die plaats moeten veroveren, maar de krant en daardoor ook de schrijver ervan, behoort tot de samenleving. Het redactiekantoor is een foyer van die samenleving, waar ieder binnenloopt om eens te praten, ook op Curaçao. Het journalistieke leven in Curaçao is tot wasdom, zij het nog niet tot de volle rijpheid, gekomen.

EINDE.

AANVULLINGEN EN VERBETERINGEN.

Verwezen zij naar de eerste lijst van aanvullingen en verbeteringen, welke hier niet wordt herhaald.

ARUBA.

Ad 13: Eerste nummer El Despertador Februari 1934 (niet '35).

Ad 14: Na Julio Monte trad nog op als redacteur Jacobo A. Hernandez; eerste nummer gedagtekend 17 October 1936; gedrukt op Curaçao bij Tipografia Mercantil. (Otto Cras).

Ad 19: geredigeerd door de padvinders zelf.

Ad 25: Eerste nummer 24 Augustus 1940 met titel 'Boletin ATC'. De eerste tijd werd het blad gedrukt bij Dominico Wever. Wegens te hoge drukkosten later gestencild. Bij de 4e jaargang werd de titel eerst 'Tivoli-Gazet'.

Ad 26: Eerste nummer 28 Maart 1941; stuwkracht Oscar van Kampen.

Ad 27: Redacteur is zekere Heinze van de Lago (een Noordamerikaan); de Heer Juan E. Irausquin is voorzitter van de Rotary.

Ad. 28: Als bijlage van La Esfera verscheen een 'Boletin de Noticias', dat nieuws bevatte. Redacteur was Jacobo A. Hernandez, die het nieuws van de radio afluisterde; toen reeds genoemde Edgardo Diaz L. kwam, werd deze practijk gestaakt en verschafte het Britse Consulaat op Aruba het nieuws. Plaatselijk nieuws werd erbij gevoegd. Toen Diaz ontslag genomen had, ging Johan Blatz — die de drukkerij en al gekocht had — voort met de Boletin de Noticias, maar daar het niet rendeerde, hield hij ermede op.

Aanvullingen Aruba.

1935: **Strea di Nort,** parochieblaadje van de parochie de Noord, redacteur Pastoor P. Paanakker O.P. Bestond twee jaren. Gestencild.

1936: **The Eaglet,** published to all members of the Arend Colony Club to inform them of forthcoming club activities etc. Het nummer van 28 September 1940 is 'Vol. IV, no. 1", dus vermoedelijk verschijnt het blad sedert 1936.

1942: **El Noticiero,** blaadje in het Papiament op formaat 28 x 39 cm. met nieuwsberichten. Redacteur Jacobo A. Hernandez, die het op stapel zette, toen hij van La Esfera/Boletin de Noticias vertrokken was. Gedrukt bij Dominico Wever. Toen de kosten niet gedekt werden, drukte Wever het niet meer. Slechts 4 nummers zijn verschenen.

1943: **STRAND NEWS,** reclame-blad van Hotel Strand te Oranjestad (zie over dit hotel Dagblad Amigoe di Curaçao van 11 November 1943). Aankondigingen en menus. Redacteur Ch. J. Neme, tevens eigenaar van het hotel. Geheel in het Engels. Verschijnt eens per maand en is gedrukt. Eerste nummer 18 December 1943.

1944: **VICTORIABLAD,** orgaan van de Sportvereniging Victoria te San Nicolas. Redacteuren J. de D. Arends en J. Hasselmeyer. Sportnieuws en moppen. Gehectografeerd.

Wordt vervolgd.